likus mõttes elustavaks seepärast, et viimase majanduskriisi puhul ei sündinud mingisugust murrangulist revolutsiooni tööstuse alal, mis oleks nõudnud seniste sisseseadete ning käigusolevate masinate hulgalist kõrvaleheitmist, nagu see on sündinud mõnel korral varem. Seepärast jäid sisseseadeid põhjalikult uuendada nõudvad investeerimised ära ja sellest olenevalt osutuski võimalikuks kulutada rohkem relvastumisele, mis on võrdne läbikäike elustava investeerimisega. Muidugi oleks selle asemel võidud teha midagi mõistlikumat ja inimkonnale kasulikumat. Aga mis juba tehtud, seda ei saa igakord ümber muuta, samuti kui tõsiasjagi, et taasrelvastumisel on 1937. aastal olnud majanduslikke läbikäike tunduvalt elustav mõju.

Uue kriisi kartus.

Et tänapäeva majandus oma iseloomult ja korrastuselt ei ole staatiline, s. o. tarduvalt kohal tammuv, vaid dünaamiline — liikuv, üha arenev ning muutuv, siis sellest sõltuvalt on talle loomupärased ka tõusud ja mõõnad.

Kui ühel või teisel põhjusel hakkavad avalduma majandusliku tegevuse aktiivsuse vähenemise sümptoomid, siis sageli muututakse abituks. Sama kordus ka 1937. a. sügisel. Kui 18. oktoobril spekulatsiooni survel liiga kõrgele tõusnud aktsiate kursid New Yorgi börsil hakkasid langema, siis tekitas see paanilist meeleolu. Kardeti jälle tõelise kriisi algust. Osaliselt kandus sama psühhoos edasi ka Euroopale, kuigi piiratumas ulatuses. Et aga uus kriis siiski tulemata jäi ja esialgseile tagasilöökidele taas järgnes elavnemine, oli tingitud sellest, et valitsused kriisi vältimiseks võtsid tarvitusele hoopis mõjuvamad ja kiiremad abinõud, kui see sündis eelmise kriisi puhkemise pu-

Eesti kroonika 1937, lk. 40